

Nr. 58 / 25.02.2021

**Domnului Nechita-Adrian Oros
Ministrul Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

Stimate domnule ministru,

Clubul Fermierilor Români pentru Agricultură Performantă își exprimă **susținerea pentru propunerile de programe de reformă** înaintate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru a fi incluse spre finanțare în cadrul Programului Național de Reziliență și Redresare Economică (PNRR), vizând **gestionarea eficientă a apei și solului prin reabilitarea și modernizarea structurilor hidroameliorative (irigații, desecare-drenaj) și pentru combaterea eroziunii solului (CES).**

Propunerile sus-menționate au rezultat în cadrul **consultărilor desfășurate pe parcursul anilor 2019-2020 de către MADR cu formele asociative din agricultură, universități și institute de cercetare.** Clubul Fermierilor Români a contribuit prin elaborarea unui studiu privind impactul de mediu asupra biodiversității și menținerii calității solului, economic și privind performanța în agricultură generat de abandonarea timp de 30 de ani a infrastructurilor hidroameliorative din România, evidențiind beneficiile modernizării și reabilitării acestei infrastructuri.

Considerăm că analiza economică și de mediu sintetizată mai jos aduce argumente care demonstrează contribuția acestor programe de reformă propuse la atingerea obiectivelor de mediu și la întărirea rezilienței firmelor care gestionează împreună suprafețe semnificative destinate agriculturii în România, consolidând siguranța și securitatea alimentară a României și a Uniunii Europene.

Cu respect,

Florian Ciolacu
Director executiv

Clubul Fermierilor Români pentru Agricultură Performantă

I. Necesitatea și importanța strategică a refacerii structurii de desecare și drenaj la nivel național

Clubul Fermierilor Români, ca parte interesată de **creșterea competitivității agriculturii românești**, a identificat ca problemă majoră, **lipsa gestionării eficiente a apei și necesitatea reabilitării, modernizării și extinderii amenajărilor hidroameliorative**. În acest sens, Clubul a demarat și finalizat prezenta sinteză a unui studiu care semnalează o serie de aspecte de interes, lansând astfel o provocare constructivă autorităților competente.

Organizația noastră a realizat acest studiu pentru a veni în întâmpinarea Guvernului României cu date tehnice privind situația actuală cu care se confruntă fermierii din zona Banatului și nu numai. Analizând sursele istorice și informațiile tehnice evaluate de-a lungul timpului, se desprinde concluzia că **această zonă a țării s-a născut din mlaștină și s-a dezvoltat cu eforturi mari făcute de generațiile trecute, dar se va reîntoarce în mlaștină dacă nu se vor găsi căile corespunzătoare de soluționare a problemelor de îmbunătățiri funciare**. Acestea reprezintă lucrări din tehnica construcțiilor care stabilesc un **echilibru între sol, apă, aer și culturile agricole, astfel încât productivitatea să fie optimă**. În acest sens, este necesară identificarea celor mai potrivite soluții de rezolvare a problemelor, care trebuie înțelese și recunoscute pentru realizarea unei agriculturi raționale, cu protecția resurselor de apă și sol.

După anul 1989, alocarea de fonduri insuficiente pentru întreținerea amenajărilor de desecare și drenaj, multe dintre ele realizate la nivel tehnic și de cunoaștere al anilor 1970 – 1980, a determinat **reducerea severă a funcționalității lor, datorită colmatării canalelor, creșterii vegetației specifice zonelor umede, deteriorării construcțiilor hidrotehnice și stațiilor de pompare**. Consecințele acestei stări de fapt sunt amplificate, an de an, de evoluțiile climatice extreme, caracterizate de alternanța perioadelor cu exces și deficit de precipitații.

Efectele negative mai importante sunt:

- Degradarea solurilor (compactare, sărăturare secundară, poluare și eroziune prin scurgere la suprafață etc) ;
- Poluarea apelor de suprafață și freactice;
- Imposibilitatea efectuării lucrărilor agricole la timp și în condiții optime;
- Creșterea riscului de inundații;
- Pierderi de producție, asociate cu pierderi de suprafață de cultură prin băltiri;
- Periclitarea sustenabilității activităților agricole din aceste zone.

În final, **efectele negative asupra agriculturii afectează calitatea vieții locuitorilor**, iar pe termen mediu și lung, pot duce la reducerea drastică a suprafețelor cultivate.

Amenajările hidroameliorative au fost proiectate astfel încât să elimine apa în exces, gravitațional sau prin pompare, și să **mențină nivelul apelor freatice la cote optime**. Ridicarea nivelului apelor freatice peste anumite cote determină în perioade ploioase **joncțiunea apei pluviale cu cea freatică, favorizând levigarea îngrășămintelor, pesticidelor, erbicidelor în apele freatice**. O amenajare de desecare și drenaj este constituită din construcții de captare, dirijare și evacuare a excesului de umiditate de pe suprafețele afectate în timp util, astfel încât perioada afectată de excesul de umiditate să fie una cât mai scurtă.

Excesul de apă afectează culturile agricole prin:

- Întârzierea semănatului în primăvară;
- Pierderi semnificative de culturi agricole și suprafețe prin băltiri;
- Favorizarea apariției unor boli specifice;
- Înmulțirea buruienilor hidrofile;
- Suprapunerea fenofazelor critice pentru apă a plantelor cu perioadele calde și secetoase;
- Sistem radicular slab dezvoltat.

În același timp, excesul de apă care se scurge la suprafața solului, creează premisele unor forme diferite de eroziune, iar prin antrenarea particulelor de sol, substanțele chimice ajung în canale, pârauri și în final, în râuri. În urma acestui fenomen, solul este afectat și rămâne sărăcit de substanțe nutritive necesare unei productivități optime, ceea ce contravine și scopului strategiei Farm to Fork, care propune creșterea nutrienților în sol.

Concluzii privind efectele directe și grave asupra sustenabilității activității agricole în zonele afectate:

- Degradarea solului;
- Producții scăzute;
- Costuri tehnologice suplimentare;
- Poluarea suplimentară a solului și a apei;
- Necesitatea supradotării cu utilaje agricole, pentru efectuarea lucrărilor agricole într-un timp cât mai scurt;
- Poluarea suplimentară cu gaze cu efect de seră (metan și CO₂) prin creșterea consumului de carburant al utilajelor agricole.

Reabilitarea amenajărilor hidroameliorative și aducerea lor la parametrii optimi, funcțional proiectați, va contribui la o ameliorare semnificativă a calității solului, apei, precum și la o productivitate ridicată, posibilă a culturilor și astfel la asigurarea securității alimentare.

Reabilitarea amenajărilor hidroameliorative se realizează cu ajutorul unor investiții semnificative, de mare anvergură, care constau în reparații capitale ale infrastructurii de canale: terțiare, secundare și principale, precum și a stațiilor de pompare aferente acestor sisteme. Acolo unde este cazul, este necesară modernizarea și re tehnologizarea stațiilor de pompare și modernizarea echipamentelor hidromecanice.

Factorii limitativi pentru producția agricolă (compactarea solurilor, excesul și deficitul de precipitații, sărăturarea secundară) necesită măsuri agrotehnice specifice cu puternic efect ecologic atât asupra solului, cât și a reducerii poluării apelor de suprafață și freactice:

- Lucrări de prevenire a compactării secundare a solului;
- Permeabilizarea solului prin lucrări de afânare adâncă;
- Practicarea de asolamente ameliorative pentru mediu.

În contextul schimbărilor climatice, a alternanței perioadelor cu exces de precipitații cu cele de secetă, **este obligatorie o abordare integrată astfel încât să se reducă aportul de apă din zonele limitrofe mai înalte**, prin retenția lor în mici baraje, acumulări, urmând ca apa să fie utilizată pentru irigații în perioadele secetoase.

Exploatarea rațională a amenajărilor hidroameliorative, după reabilitarea și modernizarea lor, presupune câteva elemente tehnice și legislative:

- **Introducerea tarifelor (taxelor) de IF conform legii 138/2004 pentru toți beneficiarii;**
- **Suținerea financiară pentru plata taxelor de IF din fondurile de mediu.**

Proprietățile fizice și hidrofizice ale solului se modifică favorabil. Astfel, se constată creșterea porozității, îmbunătățirea structurii și a permeabilității acestuia. Ca urmare, crește capacitatea solului de a înmagazina apa în vederea satisfacerii necesităților plantelor în perioadele secetoase. Prin îmbunătățirea proprietăților solului este influențată favorabil și creșterea plantelor. Acestea își pot dezvolta un sistem radicular normal care să exploateze un volum mai mare de sol, acoperind mai ușor necesarul de apă și hrană al plantelor. Mai mult, eliminarea excesului de apă duce și la dispariția unor buruieni specifice (coada calului, roua cerului, rogoz, papură, trestie, pipirig etc.). În același timp se previne apariția unor boli și dăunători.

Funcționarea sistemelor hidroameliorative împreună cu o agrotehnică specifică accentuează modificările favorabile menționate, având ca efect creșterea producției (amendare, fertilizare, arătură adâncă).

Prin intermediul lucrărilor hidroameliorative, se obțin sporuri mari de producție, ceea ce duce la o calitate sporită a producțiilor, o siguranță și o predictibilitate a acestora. Perspectiva unor producții considerabil mai mari poate constitui elemente de dezvoltare ale unui areal și creșterea calității vieții concomitent cu creșterea gradului de conștientizare a importanței protecției mediului al locuitorilor din acel areal.

II. Necesitatea și importanța strategică a reabilitării, extinderii și modernizării infrastructurii de irigații la nivel național

Considerăm imperativă realizarea și îmbunătățirea, acolo unde este cazul, a **infrastructurii de irigații concomitent cu infrastructura de desecare**. Aceste aspecte reprezintă o problemă pe care România n-o mai poate amâna. **Diminuarea producției agricole din ultima perioadă, datorată lipsei de precipitații**, a condus la realizarea unui randament scăzut a celor mai importante culturi agricole la nivel național, mulți fermieri fiind în pragul falimentului. Întregul spațiu comunitar beneficiază în mod direct de o serie de produse agricole oferite de țara noastră, iar o diminuare a acesteia va conduce la o **instabilitate a securității alimentare europene**, un aspect extrem de important în această perioadă.

Mai mult, prezența mai multor surse de apă în apropierea principalelor zone agricole ale țării reprezintă un aspect important pe care trebuie să-l valorificăm în perioada următoare. Cu siguranță, conform unor discuții purtate cu Agenția Națională pentru Îmbunătățiri Funciare, realizarea unor investiții cu fondurile disponibile în cadrul **Planului Național de Redresare și Reziliență**, se va realiza la cele mai noi standarde, utilizând ultimele tehnologii în domeniu, astfel încât impactul investiției să fie cel așteptat, adică **creșterea randamentului la hectar al principalelor culturi agricole**.

Totodată, prezența unei infrastructuri adecvate de irigații va conduce la posibilitatea realizării unui **sistem integrat de gestionare a apei**, care să poată fi utilizat chiar și pentru dezvoltarea zonei pomicole sau implementarea unor noi culturi agricole. În acest sens, enumerăm 5 aspecte importante care vizează rolul irigațiilor în Planul Național de Redresare și Reziliență:

- **Protejează investiția și veniturile fermierilor;**
- **Factor determinant al siguranței producției;**
- **Creșterea productivității și a producției naționale;**
- **Creșterea rezilienței fermelor;**
- **Contribuie la securitatea alimentară a Uniunii Europene – România fiind una dintre principalele state membre producătoare de cereale și oleaginoase.**

Protejează investiția și veniturile fermierilor

În fiecare hectar de pământ se investesc sume cuprinse între 550 - 750 de EURO, constând, în funcție de cultură, în lucrările de pregătire a patului germinativ, costurile cu angajații, amortizarea utilajelor, costurile cu semințele, îngrășămintele, spectrul de produse care au ca scop protecția culturilor, costurile de mecanizare cu însămânțarea, dispersia îngrășămintelor, precum și a menținerii culturilor în bune condiții prin produsele pentru protecția culturilor și operațiunea finală, recoltarea. În tot acest context de operațiuni cuantificate în costuri, **apa deține rolul suprem**. Fără apă, toate cele enumerate anterior, cuantificate în cifrele expuse mai jos, reprezintă doar pierderi. Aceste pierderi, după cum s-a observat în anul 2020, din cauza secetei, sunt extrem de greu de compensat, în unele cazuri chiar imposibil. Astfel, sisteme inteligente și eficiente de irigații permit protejarea investițiilor în vederea obținerii recoltelor.

Factor determinant al siguranței producției

Apa, prin refacerea sistemelor de irigații, este garantul unei productivități optime. În anul 2020, agricultura la nivel european, precum și în țările din nordul Africii și Orientul Mijlociu, a suferit din cauza secetei care a dus la producții mult reduse, care nu au putut acoperi investițiile în culturi. **Cererea venind dinspre țările cu orientare preponderentă de importator nu a putut fi suplinită din cauza producțiilor scăzute în țările exportatoare**, din cauza secetei pedologice și, astfel, s-a declanșat o spirală a prețurilor produselor agro-alimentare. Pentru exemplificare, putem enumera prețuri ale anului 2019, comparativ cu 2020, la principalele mărfuri tranzacționate, după cum urmează:

Tabelul nr. 1: Prețurile la principale culturi în perioada 2019-2020

TIP CULTURĂ	PREȚ MAXIM PE TONĂ ÎN ANUL 2019 - EURO -	PREȚ MAXIM PE TONĂ ÎN ANUL 2020 - EURO -	DIFERENȚĂ
GRÂU	178.00	241.00	63.00
PORUMB	156.00	214.00	58.00
SEMINȚE RAPIȚĂ	370.00	461.00	91.00
SEMINȚE FLOAREA-SOARELUI	285.12	549.59	264.46

Sursa: Analiza și statistica Clubului Fermierilor Români

Astfel, **producția agricolă națională** a înregistrat două șocuri foarte puternice:

1. **Creșterea prețurilor produselor** alimentare de bază precum pâinea și produsele de panificație, uleiurile vegetale și derivatele lor, care au afectat cetățenii cu venituri reduse.
2. **Nesiguranța legată de validitatea stocurilor și a produselor existente, seceta provocând reale probleme fermierilor**, cuantificarea acestora fiind incertă foarte multă vreme, care a generat temeri foarte serioase în privința asigurării securității alimentare.

În contextul problemelor create de producțiile reduse în Europa, este de notat decizia Rusiei de a impune taxe de export asupra materiei prime, cu scopul declarat de a stăvili inflația prețurilor la alimentele de bază, spre exemplu la grâu, pentru care Rusia este cel mai mare exportator, cu circa 42 milioane tone/an, dintr-o producție totală de 83 milioane tone, după cum urmează:

1. **Impunerea unei taxe de de 50 euro/tonă**, în perioada 01.03.2021 – 30.06.2021.
2. Proiect de **taxă asupra recoltei noi de grâu**, o schemă de calcul cu o bază de cotație Port Rusia, ex Novorossysk, de 200 USD/tonă, iar tot ceea ce depășește această bază taxându-se cu 70%. În cazul de față, recolta nouă este cotate la 250 USD/tonă, ceea ce conduce la o taxă de 35 USD/tonă.

Așadar, **importanța sistemelor de irigații în Planul Național de Redresare și Reziliență, este vitală**, disponibilitatea apei ar fi condus la diminuarea efectelor secetei și implicit a **inflației prețurilor și nesiguranța alimentară**. Spre exemplificare, înaintăm o analiză comparativă în ceea ce privește producția agricolă într-un an normal, 2019, versus anul 2020, la nivelul României.

Tabelul nr. 2: Producția României în perioada 2019-2020

TIP CULTURĂ	ANUL 2019 - tone -	ANUL 2020 - tone -	DEFICIT - tone -
GRÂU	9,890,000.00	6,680,000.00	3,210,000.00
ORZ FURAJ	1,600,000.00	800,000.00	800,000.00
RAPIȚĂ	750,000.00	570,000.00	180,000.00
PORUMB	14,500,000.00	10,500,000.00	4,000,000.00
SEMINȚE DE FLOAREA SOARELUI	2,850,000.00	2,030,000.00	820,000.00
TOTAL	29,590,000.00	20,580,000.00	9,010,000.00

Sursa: Analiza și statistica Clubului Fermierilor Români, conform cu datele USDA (Departamentul de stat pentru agricultură al SUA)

De asemenea, includem un tabel care conține numărul de hectare calamitate total, la nivelul anului 2020, cu mențiunea că numai această categorie de 100 % calamitat este inserată.

Tabelul nr. 3: Suprafața de teren agricol supusă calamității totale în anul 2020

TIP CULTURĂ	SUPRAFEȚE ÎNSĂMÂNȚATE	HECTARE CALAMITATE 100%
GRÂU	2,150,000.00	634,249.47
ORZ FURAJ	320,000.00	170,212.77
ORZOAICA BERE	140,000.00	63,829.79
RAPIȚĂ	750,000.00	68,000.00
PORUMB	2,550,000.00	400,000.00
SEMINȚE FLOAREA-SOARELUI	1,100,000.00	272,727.27
TOTAL	7,010,000.00	1,609,019.30

Sursa: Analiza și statistica Clubului Fermierilor Români, conform cu datele MADR.

Creșterea productivității și a producției naționale

Apa, având un rol fundamental în ciclul agricol, crește în mod exponențial producția la nivel național prin productivitatea la hectar. Astfel, comparăm efectele unui hectar irigat cu unul neirigat, la nivel de randament mediu în fermele tehnologizate. Am utilizat indicatori de producție europeni actuali, precum și o proiecție în ceea ce privește nivelul de producție și productivitate la un hectar irigat. De aceea, subliniem și prin acest argument importanța stabilirii unui sistem de irigații eficient la nivel național, România fiind firește o țară cu mare potențial agricol.

În tabelul de mai jos, prezentăm o analiză comparativă de producție între țările cu productivitatea cea mai mare, limitându-ne doar la culturile de grâu și rapiță.

Tabelul nr. 4: Producția la grâu și rapiță în statele cele mai importante privind productivitatea acestor culturi

GRÂU	PRODUȚIE TONE/HA		RAPIȚĂ	PRODUȚIE TONE/HA	
	2019/2020	2020/2021		2019/2020	2020/2021
Germania	7.45	7.81	Germania	3.33	3.58
Belgia – Luxemburg	9.27	8.78	Belgia – Luxemburg	3.10	3.86
Danemarca	8.29	7.69	Danemarca	4.37	4.14
Franța	7.93	7.34	Franța	3.11	3.35
Țările de Jos	9.29	9.05	Țările de Jos	3.37	3.51
România	3.95	4.15	România	2.60	2.90
Bulgaria	4.98	5.31	Bulgaria	2.63	2.85

Sursa: Strategie Grains

Mai departe, am introdus un factor de raportare între o medie a celor mai productive țări și România, potențând nivelul la care ar putea ajunge datorită sistemelor de irigații, prin factor matematic aplicat la suprafețele plantate. Astfel, vom folosi în modelul matematic media țărilor din tabelul de mai sus, excluzând evident România și Bulgaria. Factorul de multiplicare îl vom numi *ratio*, adică productivitatea celor mai performante țări, raportate la nivelul României.

Tabelul nr. 5: Productivitatea celor mai importante țări europene, raportată la nivelul României.

ȚĂRI PERFORMANTE VS ROMÂNIA	RATIO	SUPRAFAȚĂ - HECTARE -	PRODUȚIA AN NORMAL - tone -	POTENȚIAL FAȚĂ DE RATIO - tone -
GRÂU	1.96	2,150,000.00	9,675,000.00	18,963,000.00
RAPIȚĂ	1.27	400,000.00	1,160,000.00	1,475,200.00
PORUMB	1.85	2,200,000.00	14,300,000.00	26,400,000.00
TOTAL			25,135,000.00	46,838,200.00

Sursa: Strategie Grains

Creșterea rezilienței fermelor

Anul 2020 ne-a arătat dimensiunea efectului lipsei apei din agricultura României și nu numai. Weather market a devenit principalul factor de risc în agricultură, iar impactul lor financiar asupra fermelor a fost dezastruos. Sistemele hidroameliorative (irigații, desecări sau mixte) sunt vitale pentru reziliența fermelor în contextul climatic de astăzi, unde încălzirea globală face ca riscul lipsei de apă să devină un factor iminent în fiecare sezon agricol.

Revenind la dimensiunea financiară a pierderilor asupra unei ferme, notăm:

- Pierderea totală a valorii finanțate (sumele cheltuite cu înființarea unui hectar);
- Pierderea totală a discounturilor acordate de firmele de distribuție pentru plata la termen a produselor;
- Costurile financiare aplicate celor două componente menționate anterior, pentru neplata la termen;
- Contravaloarea penalizărilor contractuale aplicate de către comercianți pentru neexecutarea contractelor de vânzare mărfuri;
- Costurile financiare aplicate înființării recoltei anului următor - neavând venituri această activitate este finanțată prin creditare.

Mai mult, prezentăm mai jos un tabel care conține elementele impactului financiar asupra unui hectar, segregat, pe categorii de culturi.

Tabelul nr. 6: Elementele impactului financiar asupra unui hectar, la nivel de an secetos

COLOANA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ESTIMARE 30 NOV 2020	VENITURI ESTIMATE LA SEMĂNAT - RON -	COST INPUT 2019 - RON -	DEBIT FINANCIAR + LIPSĂ DISCOUNT 2019-2020 - RON -	TOTAL INPUT +DEBIT +VENITURI 2019-2020 - hectare -	COST INPUT+LIPSĂ DISCOUNT + COST FINANCIAR 2020-2021 - RON -	PENALIZĂRI TRADERI/ INTERMEDI ARI - hectare -	TOTAL DEBITE - OUG 148 + PENALIZARI CUMPARATORI / HA CALAMITAT 100% - hectare -	VENITURI 2020-2021 - hectare -	BALANȚĂ 2020-2021 - hectare -	TIMP RECUPERA RE DEBIT SEZOANE - ani-
GRÂU	5,089.15	2,560.0	983.04	3,543.04	3,543.04	589.27	6,750.35	4,553.45	-2,196.90	1.48
RAPIȚĂ	6,267.69	2,650.0	1,017.60	3,667.60	3,667.60	1,607.10	7,940.30	6,106.98	-1,833.32	1.3
ORZ	5,132.98	2,400.0	921.6	3,321.60	3,321.60	603.88	6,335.08	4,529.10	-1,805.98	1.4
PORUMB	6,674.82	2,250.0	864	3,114.00	3,114.00	1,687.46	7,915.46	5,699.85	-2,215.61	1.39
FLOAREA- SOARELUI	7,175.00	2,400.0	921.6	3,321.60	3,321.60	2,152.50	8,795.70	6,027.00	-2,768.70	1.46

Sursa: Cercetare Clubul Fermierilor Români, conf datelor furnizate de firmele de distribuție inputuri și firmele de trading.

Tabelul anterior prezintă impactul secetei din punct de vedere financiar asupra fermelor, având următoarele elemente caracteristice:

- Coloana 1: venituri potențiale estimate la semănat;
- Coloana 2: costuri înființare sezon 2019;
- Coloana 3: debitul financiar, adică dobânda credit neperformant și transferat pentru sezonul următor, plus anularea oricărui discount pentru inputuri, aproximativ 30%;
- Coloana 4: suma costurilor de înființare, a debitelor din coloana 3 și a veniturilor (zero în cazul de față) referindu-ne la hectarele calamitate în proporție de 80-100%;
- Coloana 5: costuri cu înființarea, lipsa discounturilor și costurile financiare pentru sezonul 2020-2021;
- Coloana 6: penalizările aplicate de cumpărători, traderi/intermediari/nivel de producție la hectar;
- Coloana 7: total debite 2019, penalizări cumpărători, debite estimate pentru înființare an 2020, minus prevederile OUG 148;
- Coloana 8: venituri estimate pentru perioada 2020-2021 acordate tendințelor de preț pentru recolta nouă;
- Coloana 9: balanța de venituri vs. debite totale;
- Coloana 10: timp de recuperare a debitelor (minim 2 sezoane).

Conform informațiilor menționate mai sus, **creșterea rezilienței fermelor românești o considerăm de importanță vitală pentru agricultura românească**, implicând astfel necesitatea refacerii și modernizării (acolo unde este cazul) sistemelor de irigații la nivel național.

Contribuția României la securitatea alimentară a Uniunii Europene – România fiind una dintre principalele state membre producătoare de cereale și oleaginoase

Uniunea Europeană este un beneficiar major al producției românești de porumb și semințe de floarea-soarelui. În fiecare an, **importurile și comerțul intra-comunitar cu porumb depășește 23 milioane de tone**, o mare parte provenită din România, cu destinații tradiționale precum Spania, Grecia, Italia, Ungaria, Germania și Elveția. De asemenea, oleaginoasele românești, rapița și, în special, **semințele de floarea-soarelui, alimentează unități de procesare din Franța, Germania, Olanda, Polonia, Ungaria și Bulgaria**. Ca și importanță, România este considerată un furnizor de materie primă în formă brută, care ocupă locul întâi la producția de porumb, locul 3 la floarea-soarelui și locul 4 la producția de grâu din Uniunea Europeană.

În argumentarea celor de mai sus, inserăm un extras din scrisoarea trimisă și semnată de către **Philippe Mitko, președinte COCEREAL**, adresată **Comisarului European pentru agricultură, Janusz Wojciechowski**, în data de 18.09.2020.

Acest extras relatează rolul major al României în cadrul UE privind aprovizionarea cu materie primă brută.

„As it has been reported in the press, disruptions are already felt across the whole agri supply chain in Central Eastern Europe, due to the uncertainty that this decision has created for operators in the food and feed sectors. Indeed, this geographical area is key for the supply of agri raw material and ingredients throughout Europe – and third countries. For that reason, the measures proposed by the Romanian Government will have a long-term effect not only on Romanian Agriculture, but on the full EU grains supply chain. Apart from the fact that giving farmers the possibility to default on their contracts can lead to serious financial difficulties throughout the supply chain, including bankruptcies. ”

„Așa cum a fost raportat în presă, perturbările sunt deja resimțite pe întregul lanț de aprovizionare cu produse agricole din Europa Centrală și de Est, datorită incertitudinii pe care această decizie a creat-o pentru operatorii din sectoarele alimentelor și furajelor. Într-adevăr, această zonă geografică este esențială pentru furnizarea de materii prime și ingrediente agricole în întreaga Europă - și în țările terțe.

Din acest motiv, măsurile propuse de guvernul român vor avea un efect pe termen lung nu numai asupra agriculturii românești, ci și asupra întregului lanț de aprovizionare cu cereale din UE. Faptul că acordarea posibilității fermierilor de a nu-și respecta contractele poate duce la serioase dificultăți financiare pe tot parcursul lanțului de aprovizionare, include chiar și falimentarea. ”

Această intervenție la **comisarul european pentru agricultură** dovedește rolul României și necesitatea implicită a susținerii prin **Planul Național de Redresare și Reziliență a creării unei infrastructuri adecvate gestionării cât mai eficiente a apei**.

Problema majoră identificată de organizația noastră înglobează mai multe obiective de dezvoltare durabilă, după cum urmează: **Fără sărăcie; Foamete “zero”; Consum și producție responsabilă**.

Încercând să ne adaptăm cerințelor impuse de standardele Uniunii Europene, considerăm imperios necesară și o reformă educațională de conștientizare la nivelul agriculturii, care să vizeze problemele semnalate: **lipsa gestionării eficiente a apei și necesitatea reabilitării, modernizării și extinderii amenajărilor hidroameliorative**. Toate acestea se află într-o strânsă legătură și urmăresc creșterea productivității, siguranța și securitatea alimentară și realizarea unui cadru prielnic socio-economic.

România înregistrează, conform datelor preluate de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, o suprafață de teren arabil de aproximativ **8 milioane de hectare**, este cultivată de aproximativ **12.310 fermieri**, care lucrează suprafețe mai mari de 100 hectare, dintr-un total de 3.422.020 fermieri (incluzând toate categoriile de ferme vegetale). Totodată, considerăm că, concomitent cu măsurile hidroameliorative, este necesară implementarea unui program național de coagulare a fermelor mici de subzistență în unități agricole mai mari, cu caracter comercial.

Dacă se vor avea în vedere **programe de sistematizare teritorială judicioasă**, este posibil să se îmbunătățească structura factorilor de producție din România. Acest aspect indică faptul că realizarea unei reforme în zona agriculturii, prin intermediul fondurilor **Planului Național de Redresare și Reziliență** va avea un impact favorabil asupra unei distribuții de forță de muncă în spațiul rural românesc, care va atrage tinerii din diaspora și va conduce la **repopularea zonei rurale**.